IX kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **Komisji Kultury i Środków Przekazu (nr 110)**

z dnia 5 lipca 2022 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Kultury i Środków Przekazu (nr 110)

5 lipca 2022 r.

Komisja Kultury i Środków Przekazu, obradująca pod przewodnictwem posła **Piotra Babinetza (PiS)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– pierwsze czytanie poselskiego projektu uchwały w sprawie ustanowienia roku 2023 Rokiem Jerzego Nowosielskiego (druk nr 2231);

– pierwsze czytanie poselskiego projektu uchwały w sprawie ustanowienia roku 2023 Rokiem Jadwigi Zamoyskiej (druk nr 2207).

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Joanna Góral** i **Julia Popławska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych oraz **Katarzyna Abramowicz, Radosław Iłowiecki, Adam Niewęgłowski** i **Ewelina Rogulska** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Otwieram posiedzenie Komisji Kultury i Środków Przekazu. Stwierdzam kworum. Porządek dzienny tego posiedzenia obejmuje następujące punkty: w punkcie pierwszym mamy pierwsze czytanie poselskiego projektu uchwały w sprawie ustanowienia roku 2023 Rokiem Jerzego Nowosielskiego, druk nr 2231, uzasadnia pani marszałek Małgorzata Kidawa-Błońska, i w punkcie drugim pierwsze czytanie poselskiego projektu uchwały w sprawie ustanowienia roku 2023 Rokiem Jadwigi Zamoyskiej, druk nr 2207, uzasadnia pani poseł Jadwiga Emilewicz.

Czy są uwagi do porządku obrad? Nie słyszę. Nie ma uwag. Stwierdzam, że porządek dzienny został przyjęty. Przystępujemy do realizacji porządku dziennego. Proszę panią marszałek Małgorzatę Kidawę-Błońską o uzasadnienie projektu uchwały z druku nr 2231, czyli odnośnie do Roku Jerzego Nowosielskiego. Proszę bardzo, pani marszałek.

Poseł Małgorzata Kidawa-Błońska (KO):

Dziękuję bardzo. Mam nadzieję i jestem przekonana, że projekt tej uchwały nie będzie budził kontrowersji wśród państwa posłów i że nie muszę w tym gronie specjalnie motywować, dlaczego wybieramy takiego patrona roku. Wydaje mi się, że w dzisiejszych czasach postać Jerzego Nowosielskiego, jego twórczość to jest takie bardzo piękne pokazanie, jak wielokulturowość może pozytywnie wpływać na rozwój artysty. Rzeczywiście Jerzy Nowosielski urodził się w rodzinie mieszanej zarówno narodowościowo jak i religijnie. Jego matka była z pochodzenia Austriaczką wyznania rzymsko-katolickiego, a ojciec był Łemkiem wyznania grecko-katolickiego. Zresztą Nowosielski mówił, że pierwszą ojczyzną była dla niego zawsze Polska i pierwsza była dla niego kultura polska, ale też czuł kulturę ukraińską i rosyjską. Bardzo ciekawe jest jego przejście w sposobie patrzenia na sztukę. Przeżywał wielką fascynację religią i kulturą greko-katolicką, i w swoich młodzieńczych latach nawet postanowił wstąpić do klasztoru, i tam rozwijał się artystycznie. Potem opuścił klasztor. Różnymi perypetiami trafił do Krakowa, gdzie zaczął studiować malarstwo. Interesowało go malarstwo pejzażowe, portretowe, akty kobiet. Dopiero później przyszła bardzo głęboka fascynacja kulturą Wschodu, kulturą bizantyjską. To jest chyba ten najlepszy czas największej świetności artystycznej Nowosielskiego, który tworzył wyjątkowe wyposażenie polichromii zarówno świątyń rzymsko-katolickich, jak i greko-katolickich i prawosławnych. Wszyscy odnajdywali tam tą głębszą myśl i tą wyjątkowość dzieł, które tworzył. Tak że przywołam jako taką anegdotę fakt, że jego dzieła były wyjątkowo chętnie podrabiane na świecie. To znaczy, że zapotrzebowanie i zainteresowanie jego twórczością było bardzo wielkie. To chyba jeden z nielicznych

naszych malarzy ostatnich lat, który spotkał się z taką chęcią kopiowania i podrabiania jego dzieł.

Był także filozofem, teologiem, świetnym pedagogiem. Mimo że nie ukończył Akademii Sztuk Pięknych, był świetnym wykładowcą, świetnym nauczycielem i wychował wspaniałe pokolenia artystów. Także bardzo ciekawa jest jego współpraca z Kantorem. Zresztą ze względu na to, że ówczesne władze usunęły Kantora z uczelni, Nowosielski w akcie solidarności opuścił uczelnię. Zawsze śmiał się, że do tego, żeby malować, potrzeba mieć duszę, a świetnym profesorem można być, nawet bez ukończenia studiów i dyplomu. Mówię o tym tak w skrócie i wydaje mi się, że projekt uchwały, którą ja i mój klub przygotowaliśmy jest krótki, ale zależy mi, aby był on takim pretekstem do tego, żeby i na uczelniach artystycznych, i w miastach, w których tworzył, przypomnieć o tym, i stworzyć taką przestrzeń do robienia wystaw, konferencji i mówienia o twórczości tego artysty. Jest to ważne, żeby zainteresować, żeby jeździć po Polsce szlakiem jego polichromii, jego obrazów. To pokazanie, jaką siłę ma polska kultura właśnie przez to czerpanie z różnych innych kultur, może być bardzo ciekawe i kształcące. To jest wspaniały przykład tego, bardzo dobry na dzisiejsze czasy.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dziękuję bardzo pani marszałek. Otwieram ogólną debatę o projekcie. Czy są jakieś uwagi? Myślę, że nie ma, więc stwierdzam zakończenie pierwszego czytania projektu uchwały z druku nr 2231. Przystępujemy do rozpatrzenia projektu uchwały.

Zaczynamy oczywiście od tytułu. Czy są uwagi do tytułu? Jeśli nie ma uwag, to stwierdzam, że tytuł został rozpatrzony przez Komisję.

Przechodzimy do akapitu pierwszego. Czy są uwagi do akapitu pierwszego? Nie ma uwag. Akapit pierwszy został rozpatrzony.

Przechodzimy do akapitu drugiego. Do akapitu drugiego są uwagi Biura Legislacyjnego. Proszę bardzo.

Legislator z Biura Legislacyjnego Kancelarii Sejmu Radosław Iłowiecki:

Dziękuję. Biuro przygotowało tekst projektu uchwały ze zmianami. Te zmiany mają wyłącznie charakter redakcyjny. Mam nadzieję, że panie posłanki, panowie posłowie mają przed sobą ten tekst z korektą. Jeżeli będzie potrzeba, to oczywiście odczytam te zmiany.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Nie, dziękuję. Czy jest tutaj zgoda pani marszałek, przedstawiciela wnioskodawców? Jest zgoda, czyli akapit drugi został rozpatrzony. Rozumiem, że te poprawki są takiej natury, że możemy je przyjąć.

Legislator Radosław Iłowiecki:

Zmiany mają wyłącznie charakter redakcyjny. Nie wymagają wnoszenia poprawek.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Nie wymagają formalnych poprawek. Akapit drugi został rozpatrzony. Przechodzimy do akapitu trzeciego. Tutaj te poprawki są w o wiele większym zakresie. Proszę bardzo, Biuro Legislacyjne.

Legislator Radosław Iłowiecki:

Także mają charakter wyłącznie redakcyjny.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Tak? Możemy je przyjąć jako takie redakcyjne?

Poseł Małgorzata Kidawa-Błońska (KO):

Tak, jest pełna zgoda.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Jest zgoda pani marszałek jako przedstawiciela wnioskodawców. Czy są jeszcze jakieś inne uwagi do akapitu trzeciego? Jeżeli nie ma, to akapit trzeci został rozpatrzony. Aż się niepokoję, że praca tak szybko nam idzie.

Przechodzimy do akapitu czwartego i ostatniego, do którego nie ma uwag. Czyli rozumiem, że akapit czwarty został rozpatrzony.

W takim razie należałoby poddać pod głosowanie cały projekt uchwały, ale mam wrażenie, że możemy przyjąć go przez aklamację. Jeżeli jest zgoda, to przyjmujemy projekt uchwały przez aklamację.

Pozostał nam wybór posła sprawozdawcy. Rozumiem, że pewnie pani marszałek, tak?

Poseł Małgorzata Kidawa-Błońska (KO):

Bardzo chętnie.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dobrze. Czy są inne kandydatury? Nie ma innych kandydatur. Pani marszałek wyraziła zgodę. Stwierdzam, że Komisja wybrała na sprawozdawcę panią marszałek Małgorzatę Kidawę-Błońską. W takim razie kończymy ten punkt. Dziękujemy wnioskodawcom. Dziękujemy pani marszałek i dziękujemy też panu posłowi Bogusławowi Sonikowi, który był również takim dobrym duchem tego, to znaczy jest.

Poseł Małgorzata Kidawa-Błońska (KO):

Bardzo dobrym duchem. To prawda, trzeba oddać mu sprawiedliwość.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Nie był, tylko jest. I to jest bardziej ciałem i duchem, bo jest nie tylko duchem. Tak, dobrze. Tak że dziękujemy i też pozdrawiamy pana posła, bo wiemy, że nas słucha.

W takim razie przechodzimy do punktu drugiego. Proszę teraz panią poseł, która w międzyczasie już przybyła, panią poseł Jadwigę Emilewicz o uzasadnienie projektu uchwały z druku nr 2207 w sprawie ustanowienia roku 2023 Rokiem Jadwigi Zamoyskiej. Proszę bardzo, pani poseł.

Poseł Jadwiga Emilewicz (PiS) – spoza składu Komisji:

Panie przewodniczący, panie i panowie posłowie, szanowni państwo, przede wszystkim bardzo dziękuję za możliwość prezentacji. Pragnę złożyć wniosek i poprosić o państwa poparcie dla tego wniosku, aby rok 2023, które wiem, że ma już wielu patronów, zyskał kolejną patronkę, czyli Jadwigę Zamoyską. Przedstawię dlaczego w krótkim uzasadnieniu. Myślę, że po pierwsze dlatego, że warto, abyśmy pokazywali interesujące kobiety z historii Polski, kobiety, które sławiły się nie tylko niezwykłą postawą, znakomitym wykształceniem, aktywnością, działalnością na rzecz niepodległości Polski, ale też są wzorem nowoczesności, a niewątpliwie Jadwiga Zamoyska taką kobietą była.

W listopadzie 2023 r. upłynie 100 lat od śmierci Jadwigi z Działyńskich Zamoyskiej. Była ona współtwórczynią Fundacji Zakłady Kórnickie, która funkcjonuje do dziś. Fundacja Zakłady Kórnickie to fundacja powstała z przekazanego na rzecz skarbu państwa w roku 1923 majątku Działyńskich, kórnickiego i okolicznego, ale także zakopiańskiego tak, że jest to osoba znana i pamiętana nie tylko dla Poznania i Wielkopolski, ale dla całej Polski. Urodziła się 4 lipca 1881 r. w Warszawie. Zmarła 4 listopada 1923 r. właśnie w swoim kórnickim majątku.

Dlaczego warto, aby przyszły rok miał ją jako patronkę? Jako generałowa, żona Władysława Zamoyskiego, polityka konserwatywnego związanego z Hotelem Lambert była partnerką męża w służbie ojczyzny. Towarzyszyła mu w misjach zagranicznych, także tych nietypowych, niecodziennych, tureckich. Była poliglotką, a zatem nie tylko redagowała listy męża, korygowała je i poprawiała, ale także na przykład tłumaczyła podczas jego misji do Turcji, co myślę, jest czymś niecodziennym nawet na dzisiejsze czasy, a w czasach ówczesnych było naprawdę czymś niezwykłym. Towarzyszyła w jego misjach dyplomatycznych także w Wielkiej Brytanii. Wiele lat swojego życia spędziła w Paryżu, gdzie rodzina Działyńskich została zmuszona do tego, aby się przenieść, z racji tego, że nie mogli mieszkać dalej w Kórniku w zaborze pruskim jako obywatele francuscy, nie tylko polscy, na mocy uchwał Bismarckowskich. Dzięki moralnemu wsparciu Jadwigi Zamoyskiej niezwykłym sukcesem zakończyły się starania Władysława Zamoyskiego, jej syna, o uzyskanie fragmentu Tatr. Jak państwo pamiętają, nie mielibyśmy Morskiego Oka, nie mielibyśmy tego fragmentu Tatr, gdyby nie osobiste zaangażowanie rodziny

Działyńskich, w tym Jadwigi Działyńskiej, którym udało się wygrać proces i zakupić fragment Tatr wraz z Morskim Okiem na rzecz Rzeczypospolitej Polskiej.

Tak jak wspomniałam, z należących do rodziny Zamoyskich dóbr w 1925 r. powstała Fundacja Zakłady Kórnickie. Myślę, że ta fundacja była ziszczeniem takiej misji i motta rodzinnego, w tym Jadwigi Zamoyskiej: „nie dla siebie, lecz dla narodu". Tak Zamoyscy żyli do końca swoich dni. Tak do końca swoich dni żyła Zamoyska, która przeżyła swojego męża i tak postanowiła ten testament spędzić: „Służyć Bogu służąc Ojczyźnie, służyć Ojczyźnie służąc Bogu" – to także była jej dewiza.

Myślę, że to, co jest istotne i dlaczego warto podkreślić jej starania i jej zabiegi, to także jej zaangażowanie w edukację kobiet. Była założycielką pierwszej w Polsce i jednej z pierwszych w ogóle w Europie szkół zawodowych dla kobiet. Był to wynik refleksji, spotkań w czasie jej ziemiańskiego życia z mieszkankami okolicznego Kórnika. Będąc przekonaną, że kobiety trzeba przygotować do trudnej roli nowoczesności, będąc przywiązaną do wartości tradycyjnych, jednocześnie uczyła je nie tylko języków, nie tylko geografii, ale także praktycznych umiejętności, w tym także, powiedzielibyśmy dzisiaj, zarządzania, ponieważ dotyczyło to zarządzania majątkiem, zarządzania dobrami, zarządzania budżetem domowym. Takie szkoły tworzyła w okolicznym Kórniku, ale później te szkoły, zamknięte za czasów zaboru pruskiego, zostały przeniesione do Starej Lubowli, do Kalwarii Zebrzydowskiej i wreszcie do Zakopanego. Te szkoły tam funkcjonowały i tak jak powiedziałam, były jednymi z najnowocześniejszych szkół dla kobiet nie tylko w Polsce, której wtedy nie było na mapach Europy, ale w ogóle w Europie.

Była niezwykłym filantropem, nie tylko przekazując swój majątek na rzecz skarbu państwa, ale wspierając w czasie swojego życia wiele, wiele rodzin i właśnie wiele kobiet indywidualnie. Myślę, że ta jej postawa i próba pokazania nowoczesnych kobiet wpisuje się dzisiaj także w te poszukiwania wzorców atrakcyjnych, nowoczesnych kobiet. Z całą pewnością Jadwiga Zamoyska była taką nowoczesną kobietą swoich czasów. Właśnie w uznaniu zasług generałowej Jadwigi Zamoyskiej dla polskiego społeczeństwa, kształtowania wzorców postaw obywatelskich, uniwersalnego, ponadczasowego potencjału jej wychowawczej myśli i kulturotwórczej roli stworzonej przez nią i jej syna Fundacji Zakłady Kórnickie w 100. rocznicę śmierci Jadwigi z Działyńskich Zamoyskiej chciałabym prosić państwa o zgodę na to, aby rok 2023 uchwalić właśnie Rokiem Jadwigi Zamoyskiej. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dziękuję bardzo pani poseł.

Otwieram debatę ogólną o projekcie. Czy są pytania? Czy są uwagi? Jeśli nie ma, to stwierdzam zakończenie pierwszego czytania projektu uchwały z druku nr 2207.

Przystępujemy do rozpatrzenia projektu uchwały. Czy są uwagi do tytułu uchwały? Jest mała uwaga Biura Legislacyjnego.

Legislator z Biura Legislacyjnego Kancelarii Sejmu Adam Niewęgłowski:

Szanowna Komisjo, dziękuję za udzielenie głosu. Tak, jest drobna uwaga, natomiast wszystkie uwagi Biura mają tak naprawdę charakter stricte redakcyjny, czasami ortograficzny. Tylko w akapicie trzecim, o czym jeszcze powiem, jak dojdziemy do akapitu trzeciego, tam jest drobna korekta faktograficzna. Oczywiście do każdej z tych uwag możemy się odnieść i wytłumaczyć, natomiast proponowalibyśmy to tak, jak robiliśmy na poprzednich Komisjach, że jeżeli będą uwagi i to wtedy będziemy je wyjaśniali, bo trudno też mówić, że skreślamy przecinek. To jest uwidocznione w tekście, który państwu przedstawiliśmy.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Tutaj ta poprawka w tytule uchwały to jest taka, można powiedzieć, legislacyjna.

Legislator Adam Niewęgłowski:

Wszystkie uwagi, jeżeli będzie upoważnienie Komisji, nie wymagają złożenia żadnych poprawek merytorycznych. Jeżeli będzie zgoda, to wszystko możemy wprowadzić po upoważnieniu szanownej Komisji.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dziękuję. Myślę, że będzie zgoda, natomiast jest chyba poprawka, uwaga do tytułu.

Proszę bardzo, pani przewodnicząca Iwona Śledzińska-Katarasińska.

Poseł Iwona Śledzińska-Katarasińska (KO):

Wydaje mi się, że jest to pierwsze skojarzenie i już w tytule napisałabym, że „w sprawie ustanowienia roku Rokiem Jadwigi z Działyńskich Zamoyskej”, dlatego że dla mnie to jest jakaś taka zbitka. Być może tylko dla mnie. Wydaje mi się, że słuchacz czy czytelnik szybciej skojarzy o jaką postać naprawdę chodzi.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Rzeczywiście to nie była jedyna Jadwiga Zamoyska działająca w tych czasach, więc może wtedy to będzie bardziej oczywiste.

Poseł Iwona Śledzińska-Katarasińska (KO):

Tak jak mówię, dla mnie to by było bardziej oczywiste.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

W takim razie, czy byłaby zgoda pani poseł wnioskodawcy?

Poseł Jadwiga Emilewicz (PiS) – spoza składu Komisji:

Tak, jak bardziej, oczywiście.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Rozumiem, że poprawka będzie formalnie zgłoszona. Czyli tytuł został rozpatrzony wraz z przyjęciem poprawki.

Przechodzimy do akapitu pierwszego. Tutaj są uwagi Biuro Legislacyjnego, ale chwileczkę. Pan poseł Piotr Adamowicz, proszę bardzo.

Poseł Piotr Adamowicz (KO):

Dziękuję, panie przewodniczący. Panie i panowie, to jest w zasadzie uwaga mówiąca o tym, iż chodzi mi o ostatnie zdanie w pierwszym akapicie. Następnie mamy do czynienia z ostatnim akapitem. W zasadzie to ostatnie zdanie w pierwszym akapicie nawiązuje do całego ostatniego akapitu. Ten ostatni akapit jest pewnego rodzaju powtórzeniem, rozwinięciem, dlatego sugerowałbym po prostu wykreślenie ostatniego zdania, które brzmi: „Sejm Rzeczypospolitej Polskiej postanawia uhonorować tę wybitną działaczkę społeczną w stulecie jej śmierci”. Na samym końcu mamy rozwinięte to powtórzenie, czyli rodzaj *clou*, dlaczego Sejm honoruje akurat tę postać. Dziękuję uprzejmie.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dziękuję panu posłowi. Faktycznie na początku akapitu i potem na końcu jest mowa o tym, że upłynie sto lat od śmierci. Wydaje mi się, że to jest chyba zasadne.

Poseł Jadwiga Emilewicz (PiS) – spoza składu Komisji:

Jak najbardziej. Bardzo proszę. Dziękuję za tę uwagę.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dziękuję bardzo. Czyli przyjęlibyśmy tę poprawkę, tylko trzeba ją zgłosić formalnie. Czy są jakieś inne uwagi do pierwszego akapitu? Jeśli nie ma to akapit pierwszy... A nie, jeszcze Biuro Legislacyjne chciałoby coś dodać, czy nie i po prostu przyjmujemy? Nie? Czyli akapit pierwszy mamy rozpatrzony wraz z uwagami Biura Legislacyjnego, które przyjmujemy i z poprawką pana posła Piotra Adamowicza.

Przechodzimy do akapitu drugiego. Do akapitu drugiego, bardzo proszę Biuro Legislacyjne.

Legislator Adam Niewęgłowski:

Te uwagi to znowu tylko czysta redakcja, więc jeżeli jest zgoda, to uwzględnilibyśmy to w sprawozdaniu.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dziękuję bardzo. Rozumiem, że przyjmujemy akapit drugi wraz z uwagami Biura Legislacyjnego.

Przechodzimy do akapitu trzeciego. Proszę bardzo, Biuro Legislacyjne.

Legislator Adam Niewęgłowski:

Szanowna Komisjo, w akapicie trzecim oczywiście również są uwagi jedynie redakcyjne i nawet ortograficzne, natomiast jest jedna rzecz, którą też moglibyśmy wprowadzić na upoważnieniu, ponieważ jest to kwestia tego, że jest przywołana ustawa sejmowa z 31 lipca, a powinno być „z 30 lipca 1925 roku". Taka uwaga też jest wyróżniona. W związku z tym, jeżeli będzie zgoda, to wszystkie te uwagi wyróżnione zostaną wprowadzone w akapicie trzecim bez potrzeby poprawki.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Ona ma charakter merytoryczny.

Legislator Adam Niewęgłowski:

Tak, ale to jest taki błąd faktograficzny. Trudno tutaj mówić, że było inaczej. Po prostu tak było. Językoznawcy to odnotowali. My to też sprawdzaliśmy. W związku z tym możemy to zmienić, jeżeli będzie zgoda.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Czyli możemy to przyjąć, tak? Jest zgoda. Jeżeli jest zgoda, to w takim razie uznalibyśmy akapit trzeci za rozpatrzony wraz z uwagami Biura Legislacyjnego.

W takim razie przechodzimy do akapitu czwartego i tym samym ostatniego.

Legislator Adam Niewęgłowski:

Szanowna Komisjo, w związku z uwagą zgłoszoną również do tytułu, w akapicie czwartym oczywiście są również uwagi redakcyjne, natomiast z jednej, jedynej uwagi byśmy zrezygnowali, ponieważ w druku było „w uznaniu zasług Jadwigi z Działyńskich Zamoyskiej". Językoznawcy proponowali skreślić wyrazy „z Działyńskich", ale my w związku z tytułem uważamy, że należałoby to powtórzyć.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Myślę, że należy zrobić trochę inaczej. Trzeba dopisać „Jadwigi z Działyńskich Zamoyskiej" na końcu, bo tam jest mowa: „Rokiem Jadwigi".

Legislator Adam Niewęgłowski:

OK, to w takim razie tutaj byłoby tak, jak w uwagach, czyli „w uznaniu zasług Jadwigi Zamoyskiej" i na końcu by było: „ogłasza rok 2023 Rokiem Jadwigi z Działyńskich Zamoyskiej".

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Konsekwentnie jak w tytule.

Legislator Adam Niewęgłowski:

Konsekwentnie jak w tytule. Byłoby takie otwarcie i zakończenie zgodnie z wprowadzoną poprawką.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Rozumiem, że jest tu chyba ogólna zgoda, bo to jest logiczne. Chociaż nie wszystko zawsze chodzi w parze z logiką, ale myślę, że tutaj tak. Dobrze, czyli w takim razie akapit czwarty został rozpatrzony.

W takim razie głosujemy, czy...

Głos z sali:

Przez aklamację.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Przyjmujemy projekt przez aklamację. Stwierdzam, że projekt uchwały wraz z poprawkami państwa posłów i uwagami Biura Legislacyjnego został przyjęty przez Komisję.

Pozostał wybór posła sprawozdawcy. Proszę o zgłaszanie kandydatur. Zaproponowałbym może panią przewodniczącą Joannę Lichocką. Czy jest zgoda pani przewodniczącej?

Poseł Joanna Lichocka (PiS):

Dobrze.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Czy są inne pomysły, inne kandydatury? Jeśli nie ma, to czy jest zgoda na panią przewodniczącą Joannę Lichocką? Jest zgoda. W takim razie stwierdzam, że Komisja wybrała na sprawozdawcę panią przewodniczącą Joannę Lichocką.

Bardzo dziękuję pani poseł Jadwidze Emilewicz za tę inicjatywę, za przygotowanie projektu i przedstawienie tutaj nam tej ciekawej, choć może nie tak szeroko znanej, jak być powinna, postaci. Cóż, na tym wyczerpaliśmy porządek dzienny Komisji, ale teraz musimy mieć przerwę techniczną ze względów, jakby to nazwać, technicznych, medialnych. Trzeba tutaj uruchomić nową transmisję i nową Komisję. Proszę państwa posłów o pozostanie na miejscu, abyśmy mogli, jak to będzie tylko możliwe, może nie za 5 minut, może za 2–3 minuty, rozpocząć kolejne posiedzenie, realizując tym samym właśnie sugestie państwa posłów. Zamykam posiedzenie Komisji. Za chwilę rozpoczynamy następne.